

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Tomáše Herce a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **R. S.**, proti žalovaným: **1) Krajská hygienická stanice Jihomoravského kraje se sídlem v Brně**, se sídlem Jeřábkova 1874/4, Brno, **2) Celní úřad pro Jihomoravský kraj**, se sídlem Koliště 634/17, Brno, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované 1) spočívajícím ve vydání příkazu ze dne 25. 8. 2022, č. j. KHSJM 50129/2022/BM/PRAV, a v odeslání Vyrozumění o nedoplatku ze dne 2. 12. 2022, č. j. 683839/2022-530000-41/JK, žalovaným 2), v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. 2. 2024, č. j. 29 A 58/2023-53,

t a k t o :

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se žalobou, která byla Městskému soudu v Brně (dále jen „městský soud“) doručena dne 20. 12. 2022, domáhal po žalované 1) a dále po jejích dvou zaměstnankyních a jedné zaměstnankyni žalovaného 2) náhrady nemajetkové újmy. Ta mu měla vzniknout postupem žalované 1) a jejích zaměstnankyň v řízení, v němž byl v záhlaví označeným příkazem žalované 1) shledán vinným ze spáchání pokračujícího přestupku podle § 92n odst. 1 písm. b) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a byla mu uložena pokuta ve výši 1 500 Kč. Stěžovatel se měl přestupku dopustit tím, že nesplnil povinnost stanovenou mimořádným opatřením Ministerstva zdravotnictví ze dne 30. 11. 2020, č. j. MZDR 15757/2020-42/MIN/KAN. Ve zdravotnickém zařízení, tedy ve vnitřním prostoru stavby, měl ve dvou případech pobývat bez ochranného prostředku dýchacích cest. Dále stěžovatel odůvodňoval uplatněný nárok postupem zaměstnankyně žalovaného 2), která vyhotovila v záhlaví označené vyrozumění o nedoplatku ve výši uvedené pokuty.

[2] Součástí žaloby byl i návrh, „aby soud [...] příkaz vydaný Mgr. Bc. P. K. a Mgr. T. R. i vyrozumění o nedoplatku vydaného J. K. usnesením zrušil“. Městský soud usnesením ze dne 29. 6. 2023, č. j. 242 C 34/2022-44, v této části vyloučil žalobu k samostatnému řízení. Následně ve vztahu k ní usnesením ze dne 8. 11. 2023, č. j. 42 C 186/2023-26, rozhodl, že

není věcně příslušný k projednání věci a postoupil věc Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) k rozhodnutí ve správním soudnictví. Učinil tak podle § 104b odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, neboť dospěl k závěru, že stěžovatel se žalobou v této části domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaných 1) a 2).

[3] Krajský soud napadeným usnesením podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), takto postoupenou žalobu odmítl. Jejímu věcnému projednání bránil nedostatek podmínek řízení spočívající v neexistenci nezákonného zásahu. Stěžovatel totiž proti příkazu žalované 1) podal včas odpor, čímž byl tento příkaz zrušen (§ 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů). Žalovaná 1) o tomto následku vyrozuměla stěžovatele přípisem ze dne 24. 4. 2023, č. j. KHSJM 24026/2023/BM/PRAV, a následně rozhodnutím ze dne 31. 5. 2023, č. j. KHSJM 32023/2023/BM/PRAV, znovu rozhodla ve věci přestupku.

[4] Stěžovatel napadl usnesení krajského soudu kasační stížností. Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“ nebo „kasační soud“) jej usnesením ze dne 5. 3. 2024, č. j. 9 As 74/2024-7, vyzval k zaplacení soudního poplatku ve výši 5 000 Kč (položka č. 19 sazebníku soudních poplatků podle přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) a k předložení plné moci udělené jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo k prokázání, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Ke splnění obou těchto povinností byla stěžovateli stanovena lhůta 15 dnů. Usnesení zahrnovalo poučení o následcích nevyhovění některé z těchto výzev.

[5] V průběhu takto stanovené lhůty stěžovatel požádal o osvobození od soudního poplatku a navrhl, aby mu byl ustanoven zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 18. 4. 2024, č. j. 9 As 74/2024-29, návrhům stěžovatele nevyhověl, neboť jeho kasační stížnost posoudil jako „zjevně neúspěšný návrh“ ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. Zároveň stěžovatele opětovně vyzval k zaplacení soudního poplatku a předložení plné moci udělené jím advokátovi nebo k prokázání vysokoškolského právnického vzdělání, v obou případech ve lhůtě 15 dnů, a znovu jej poučil o následcích nevyhovění některé z těchto výzev. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno v úterý dne 23. 4. 2024 (viz doručka na č. l. 31). Lhůta 15 dnů pro zaplacení soudního poplatku uplynula s ohledem na to, že dne 8. 5. 2024 byl státní svátek, ve čtvrtek dne 9. 5. 2024, tedy nejbližší následující pracovní den (§ 40 odst. 3 s. ř. s.).

[6] Jelikož stěžovatel v určené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, Nejvyšší správní soud řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavil. Kasační soud nadto dodává, že stěžovatel v určené lhůtě nepředložil požadovanou plnou moc udělenou advokátovi, ani neprokázal, že zastoupení advokátem se u něj nevyžaduje.

[7] O náhradě nákladů řízení kasační soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., který stanoví, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. května 2024

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu